

28.2.2

(שכן טומאה יוצאה עליו מגופו לא) 17b → (אונן פסול) 16b

1. קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את אשי ה' לחם אלהיהם הם מקריבם והיו קדש: ויקרא כא, ו
2. דבר אל אהרן ואל בניו וינזרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם קדשי אשר הם מקדשים לי אני ה': ויקרא כב, ב
3. וזהו הפסוק על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחסאו ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב: במדבר יט, יט

I Continuation of analysis of invalidation of עבודה performed by אונן

a only applies to קרבן יחיד, but קרבן צבור is accepted

i proof: via טומאה ק"ו

- 1 if: טומאה, which is never מותר (even) to a קרבן יחיד for a כהן גדול, yet is מותר (even) to a קרבן צבור for a כהן הדיוט
- 2 then certainly: אונן, which is permitted to a קרבן יחיד for a כ"ג, is permitted to a קרבן צבור for a כהן הדיוט

b challenge: series of arguments (reductio ad absurdum) using ק"ו like the one used by רבא

- i proving: טומאה ק"ו, אונן ק"ו while an קרבן יחיד should be forbidden from offering
- ii and: טמא ק"ו, טמא קרבן יחיד even though
- iii and: טמא קרבן צבור בטומאה ק"ו, טמא קרבן יחיד even though
- iv rather: since all of these arguments contradict each other, we leave each הלכה as is (w/o using ק"ו – including רבא's)

II Analysis of third item on list – טבול יום (if טבול יום is waiting for שמע, any עבודה performed by him is פסול)

a source: v. 1 – unneeded for טמא (we got from טמא - v. 2), apply to טבול יום

i challenge: why not apply it to קורח קרחה (a who cut a bald spot) or משחית פאת זקן (one who cut his beard)

- 1 answer: we already use this פסוק to infer חילול::חילול via חיוב מיתה לטב"י → it refers to טבול יום
- (a) therefore: only a stigma which keeps the כהן from eating תרומה (e.g. טב"י) invalidates עבודה
- (b) but: a stigma which doesn't keep the כהן from eating תרומה (e.g. קורח קרחה) does not invalidate עבודה

b דבה justifies תורה's invalidation of טמא, טב"י מחוסר כפורים

- i if: only stated טמא, wouldn't have deduced others, as טמא has power to be מטמא others
- ii if: only listed טב"י (would've inferred טמא, but) wouldn't have inferred מחוסר כפורים; טב"י is banned from תרומה
- iii if: only listed מחוסר כפורים, wouldn't have inferred טמא/טב"י, as a מחוסר כפורים has an action to fulfill (מחוסר מעשה)
- iv suggestion: we could've learned a third from two
  - 1 question: which one could've been omitted?
  - 2 if: מחוסר כפורים were omitted, couldn't infer others, as they are banned from תרומה
  - 3 rather: טב"י could've been omitted – and we can't point to distinction that טב"י is מעשה
  - (a) reason: they are "weaker" than טב"י (see נוסח and רש"י)
  - 4 defense: מחוסר כפורים דזב=זב holds that מחוסר כפורים has same status as he had before; e.g. טמא וטב"י
  - (a) therefore: מחוסר כפורים is more severe and can't be inferred from טמא וטב"י
  - 5 suggestion: the notion of a מחוסר כפורים having same status as טמאה (before טבילה) is a מח' תנאים
  - (a) ת"ק: if the פרה was burnt by an אונן or מחוסר כפורים – valid
  - (b) יוסף הבבלי: אונן is valid; מחוסר כפורים is invalid
    - (i) rejection: all agree that מחוסר כפורים דזב::זב
    - (ii) dispute: interpretation and application of v. 3: וזהו הטהור → was טמא before (i.e. טב"י)
      1. refers to any sort of טומאה
      2. refers to the type of טומאה in this פרשה (מת) – not מחוסר כפורים
        - a. therefore: אונן and טב"י, which is less severe (in all ways) than טמא of מת – we can infer via ק"ו;
        - b. but: טומאה יוצאה מגופו of a זב – who has טומאה יוצאה מגופו – can't be inferred